

ilan arayın

Sektörler

İş Alanı

Haftalık İş İlanları

OK

Kariyer | Eğitim | Yönetim | Avrupa Birliği | Yazarlar | Cv Oluştur | Ana Sayfa

YAZARLAR

Pembe
CANDANER

Neyi, kime, ne zaman ve ne kadar sunmalıyız?

Hikaye şöyle; Renklerin ustası, ressamların piri olarak anılan büyük bir ressamın öğrencisi sonunda eğitimini tamamlar. Artık kendi kanatlarıyla uçabilecektir. Büyük usta, öğrencisini uğurlarken öğrencisine bir de tavsiyede bulunur. Yaptığı resmi şehrin en kalabalık meydanına koymasını ve yanına da kırmızı bir kalem bırakmasını ister. Resmin yanına da, halktan resimde beğenmedikleri yerlere bu kalemle, çarpı işareti koymalarını rica eden bir yazı ilaştirmesini ekler. Öğrenci, birkaç gün sonra heyecanla resme bakmaya gittiği zaman resmin çarpılar içinde olduğunu görür. Üzüntüyle ustasına gider. Usta ressam, bu duruma hiç üzülmemesini söyler ve ondan resmi yeniden yapmasını ister. Öğrenci, büyük bir buruklukla ustasını dinler ve resmi yeniden yapar. Usta, resmi yine aynı meydana koymasını söyler. Fakat bu kez, tablonun yanına bir palet dolusu çeşitli renklerde boyayla birkaç tane de fırça koymasını ister. Tablonun yanına da, bu kez insanların bu resimde beğenmedikleri yerleri düzeltmelerini rica eden bir de yazı bırakmasını söyler. Öğrenci ustasının dediklerini harfiyen yerine getirir. Ve beklemeye başlar. Birkaç gün sonra heyecanla resmin bulunduğu meydana gider, bir de bakar ki ne görsün? Bu kez, resmine en küçük bir ekleme dahi yapılmamış hatta resme hiç dokunulmamış. Öğrenci bu haberi vermek için sabırsızlıkla ustasına koşar. Sevinçle olayı anlattıktan sonra ustası şöyle der. "Sana böyle davranmanı söylememin nedeni şuydu: Birinci olayda, insanlara fırsat verildiğinde ne kadar acımasız bir eleştiri sağanağı ile karşılaşabileceğini görmeni istedim. Hayatında hiç resim yapmamış insanlar dahi gelip senin resmini karaladı. İkincisinde ise onlardan yapıcı olmalarını istedin. Oysa yapıcı olmak kolay değildir ve herkesin harcı değildir. Yapıcı olmak eğitim gerektirir. İnsanlar, bilmediği bir konu hakkında atar tutarlar ama iş onu düzeltmeye gelince hiç kimse buna cesaret edemez. Bunu sakın unutma: Emeğinin karşılığını, senin ne yaptığından haberi olmayan insanlardan alamazsın. Sakın, emeğini bilmeyenlere sunma ve asla bilmeyenle tartışma". Hikaye böyle demiş, çok da doğru söylemiş. Ancak, günümüzde zaten çok az kişi bir şeyler yapmak istiyor ve emek sarf ediyor. Büyük bir çoğunluk ise bir şey yapmamakta ve kolaya kaçmakta. Rahatları bozulacak diye kendileri bir şey yapmazken, yapanları da kıyasıya eleştirip yok etmeğe uğraşıyorlar. Niye mi? Çalışanlar başarınca onların tembellikleri, başarısızlıkları ortaya çıkacak ve onların bugüne kadar ileri sürdükleri mazeretleri de ortadan kalkacak diye. Etrafınıza şöyle bir bakın, sürekli iş yaptığı ve bir şeyleri yetiştirmekle meşgul olduğu için boş oturup sadece akli kötüyü işleyen iş arkadaşlarının kendisine yönelik kurdukları komploları bile göremeyen niceleri var. Üstelik kısa dönemde kaybeden hep onlarmış gibi gözükür. Günümüz iş yaşamında, çalışanlar, yorulanlar nedense hep haksızlığa uğramış gibi hissederler kendilerini. Haksız da sayılmazlar. Onlara sürekli olarak, çalıştıkları için suçlu oldukları hissettirilir de ondan. Oysa onlar çalışır ha

sektörel mercek

Banka

• Akbank

Yönetici Adayı

Sağlık-tıp

• Bilim İlaç

Üretim Mühendisi,An-Ge

Analisti,Kalite Kontrol

Analisti,Validasyon...

Mağazacılık

• İkea Mağaza-A

Görsel iletişim ve İç Tasarım

Uzmanları-GIU1

TÜM SEKTÖRLER

yazarlar

Hızlı Erişim

Timur Sirt

Markalar tasarımı ister!
Dünyada tasarımı gücü yüksek...

Emre Konuk

Mutluluk para getirir mi? - 3
İddiamızı yineleyelim...

Pembe Candaner

Neyi, kime, ne zaman ve ne kadar sunmalıyız?
Hikaye...

kariyer

Haftanın Atamaları

DHL FREIGHT'E ÜLKE MÜDÜRÜ
Selçuk Boztepe, DHL'in kara taşımacılık birimi olan DHL Freight'in ülke...

stil ve yaşam

Garanti'den yeni eğitim merkezi

Garanti Bankası'nın Dikilitaş'ta kurduğu
4 milyon dolarlık modern eğitim tesislerinde, 11 binden fazla...

çalışırlar. Tüm şirketi, toplumu ve ülkeyi ayakta tutabilmek için, çarkları döndürebilmek için kan ter içinde çalışırlar. Ve biz onlara diyoruz ki, "emeğinin karşılığını, senin ne yaptığından haberi olmayan insanlardan alamazsın. Sakın, emeğini bilmeyenlere sunma ve asla bilmeyenle tartışma". "Nereye kadar ve kime sunacağız peki biz emeğimizi? Anlamayanlar ve cehalet arttıkça bize daha da fazla görev düşmüyor mu?" diye soracak onlar. Evet bunu sormakta haklılar da. Ancak bugün, cehaletle savaş ancak onları da eğiterek kazanılır. Onların eline kırmızı kalem vermekle değil, onlara renkli boyalarla yapılmış eserlerimizi daha fazla gösterip sergilememizle olur. Varsın anlaşılmalıym, varsın yalnız kalalım. Biz doğru dürüst, bildiğimiz ve istediğimiz gibi eserlerimizi yaratalım. Bu eserleri yaratabilmek zaten bizi güçlü kılmıyor mu? Farkımızı yaratmıyor mu? Bu en büyük kazanç değil mi? Yalnız unutmamız gerekir ki, en güzel tabloların en güzel eserlerin arkasında onu destekleyen güçlü bir ekonomi vardır. Dünyaca ünlü birçok Batılı sanatçı acaba arkalarındaki güçlü ekonomi olmasaydı yine bu ünlerine sahip olabilirdiler miydi? İşte bu yüzden önce bu gerçeği görmekle işe başlamalıyız. Tüm mikro çekişmelerimizi bir yana bırakıp ellerimize renkli fırçalarımızı alıp en güzel sanat eserimizi hep birlikte yaratmalıyız. Sonra da bunu tüm dünyaya gururla sergilemeliyiz. Zaman eleştiri zamanı değil, harekete geçme zamanı, hiç aklımızdan çıkarmayalım bunu.

Kariyer | Eğitim | Yönetim | Avrupa Birliği | Yazarlar | Cv Oluştur | Ana Sayfa

Copyright © 2003-2006 - Tüm hakları saklıdır
MERKEZ GAZETE DERGİ BASIM YAYINCILIK SANAYİİ VE TİCARET A.Ş.